

Ліда Білоус

- Тому, що ви жили в Білорусії, то люди приходили через кордон, бо там не було що їсти?

ЛБ - Приходили багато. А-га. Приходили багато, й міняли рушники вишивані, блюзки, щоб їм хтось дав кусок хліба, а вони дадуть цю річ. Мама, як мали кусок хліба, давали їм. У нас теж його багато не було, бо що сама жінка може заробити у тамтій системі у той час? І нас було, уже моя сестра народилась як тато був висланий.

Ми вже були розкулачені, тата й дід висланий на озеро Байкал, а ми лишилися самі. Й у нас хату забрали, й ми вже в бані жили.

- У бані?

ЛБ - У бані. У бані жили, й мама мене просила, що як будуть люди приходять, щоб я давала їм по дві картошини. Й я брала з кошика - як вони взнали, що дві картошини достануть, то зразу кошик ставав порожний.

Я дуже мало пам'ятаю. Звичайно, йшли змучені люди, й не знаю звідки, у той час, я не знала звідки вони йдуть й де вони йдуть. Бо була мала - що чотири роки дитина знає? Я тільки мамі услужувала, ділила їм ту картофлю, по дві картошини.